

ПРОБЛЕМИ РОБОТИ ВІДДІЛУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ПРОГРАМНИХ ПРОДУКТІВ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

студентка гр. М-91 Яковенко М.Ю.

В умовах ринкової економіки ефективність діяльності підприємства залежить від його здатності створювати і застосовувати нові технології, виробляти конкурентоспроможну продукцію, належної якості.

Якість продукції відноситься до найважливіших критеріїв оцінки функціонування фірми при відносно насиченому ринку та переважаючій неціновій конкуренції.

Основні роботи, присвячені забезпеченню якості програмного забезпечення, написані В.В. Ліпаєвим, В.В. Склярком, В.С. Харченко, С. Макконелом, Т. Листером, Г. Майерсом, Г. Коббом та ін..

Процес підвищення рівня якості програмної продукції потребує не тільки оперативного управління (наприклад, виявлення та усунення невідповідностей продукції стандарту в процесі конкретної технологічної операції), а й стратегічного, без якого неможлива оперативна діяльність. Вміння управляти практичною реалізацією цього процесу є обов'язковими для професійної кваліфікації менеджера, який працює у відділі забезпечення якості програмних продуктів.

Управління якістю у будь-якій сфері повинно представляти собою безперервний процес впливу на виробництво шляхом послідовної реалізації логічно взаємопов'язаних дій з метою забезпечення якості продукції. Управління якістю повинно реалізовуватися на всіх стадіях виробництва, починаючи з планування, і закінчуючи продажем продукції. Для реалізації цих завдань фірми, які працюють на ринку програмних продуктів створюють відділи забезпечення якості (Quality Assurance).

Забезпечення якості – це процес вивчення того, що працює недостатньо добре і як це можна виправити; вивчення того, що працює добре і за яких обставин, перенесення цих знань на наступні проекти.

Відділи забезпечення якості повинні відповідати наступним вимогам:

- орієнтація на контроль якості процесів, а не якості продукції;
- орієнтація на запобігання можливості допущення дефектів, а не на подальше їх усунення;
- повне закріплення відповідальності за якість результату праці за безпосереднім виконавцем;
- широке впровадження наукових розробок в області керування і технології;
- повне закріплення відповідальності за якість результату праці за безпосереднім виконавцем;
- якість не перешкоджає, а сприяє зниженню собівартості продукції;

- високий ступінь комп'ютеризації всіх операцій керування, аналізу і контролю виконання завдань;

- якістю необхідно управляти так само безпосередньо й ефективно, як управляють виробництвом, устаткуванням, фінансами.

У роботі відділу забезпечення якості можуть виникати наступні проблеми:

- низька кваліфікація працівників;
- відсутність самоконтролю у працівників відділу;
- відсутність заходів щодо планування необхідного рівня якості продукції;

- недостатня мотивація працівників;
- недотримання системи існуючих стандартів якості;
- недостатній рівень фінансування науково-методичних розробок у сфері систем управління якістю програмних продуктів;
- застарілі технології.

Пропонуємо наступні шляхи вирішення цих проблем:

- омолодження кадрового складу (приймати на роботу молодих спеціалістів у сфері якості), а працівників, що вже працюють направляти на курси підвищення кваліфікації, проводити тренінги та семінари;

- удосконалення методів контролю і розвиток масового самоконтролю під час розробки продукції;

- розробка заходів щодо застосування узгодженої системи прогнозування та планування необхідного рівня якості програмних продуктів;

- регулярна самооцінка;
- розробка переважно попереджувальних впливів;
- регулярне виявлення і вирішення хронічних проблем;
- не зупиняйтеся на досягнутому. Продовжуйте пошук того, що можна покращити для створення більш якісного продукту на основі нових, вже впроваджених процесів, стандартів, інструкцій, шаблонів.

Отже, відділ забезпечення якості програмної продукції має виконувати роботу з прогнозування рівня якості продукції, оцінки і сертифікації продукції, ведення відповідної звітності, застосування порівняльної оцінки досягнутого рівня з плановим, планування та організації заходів спрямованих на підвищення якості.

Виробники, які прагнуть зайняти тверді позиції як на внутрішньому, так і на зовнішніх ринках, потрібно мати відповідну систему управління якістю, яка буде орієнтована на глобальний ринок і забезпечуватиме відповідність світовим критеріям конкурентоспроможності.

Науковий керівник: доц. Соляник О.М.

Економічні проблеми сталого розвитку: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої пам'яті проф. Балацького О. Ф. (м. Суми, 24–26 квітня 2013 р.): у 4 т. / за заг. ред. О. В. Прокопенко. – Суми : Сумський державний університет, 2013. – Т. 3. – С. 128-129.